

ВАСИЛ ЦОНЕВ
ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА

chitanka.info

— Директорът те вика!

Зарадвах се. Най-сетне съм признат. Директорът ме вика, за да ми благодари за вечеринката.

Хубаво е, когато човек получи признание. Тогава целият му труд, мъките и несгодите се забравят. А когато, както е казал поетът — няма награда за твореца, силата му чезне, а фантазията отпада.

— Добър ден — кимнах на директора, — здравейте!

— Седнете — кимна директорът.

Сетне се втренчи в един лист:

— Вие сте дали идеята за тази вечеринка, да?

Зачервих се от смущение.

— Не бих искал да се изтъквам... Но така е. Видите ли, работим заедно... а сетне си отиваме. Хубаво беше да се съберем, да се повеселим.

— Значи вие дадохте идеята?

— Да.

Директорът кимна и отметна нещо.

— Така. А с провеждането на вечеринката също се нагърбихте вие?

Пак се изчервих:

— Вярно е, че и другите помагаха... Но някак си се дърпаха отначало. Как щяло да стане, ще стане ли, няма ли да се провалим, откъде ще вземат пари за украсата. Тогава аз им казах — по дяволите. Имам спестени пари, ще купя хартия и ще украсим. Така и направихме.

Директорът отново отметна нещо на листа си.

— Идеята за програмата дадохте вие, да?

Омръзна ми да се изчервявам, но пак се изчервих:

— М-м-м-да... Мислеха да извикаме естрадни певци и прочие, но аз им казах — по дяволите! Ще напиша весела сценка, ще я изиграем ние и готово. Така и направихме. И, както видяхте, мисля, че имах успех. Всички се веселиха, ръкопляскаха, пет пъти ни изкараха на бис...

— Значи и това се дължи на вас, така да разбирам?

— Да.

Директорът се замисли, сетне бръкна в чекмеджето и извади някакъв голям лист.

Този път се изпотих от вълнение.

„Боже мой — помислих си, — грамота! Ще ме награди. Ще я сложа в рамка... Това все пак е едно признание.“

А гласно казах:

— Нямаше защо...

— Как да няма защо? — сепна се директорът. — Нали признахте всичко?

— Кое?

— Че сте дал идеята, че сте подготвил всичко, че дори сам сте автор на сценката? Тогава — подпишете се.

Взех листа, който ми подаде, и се подписах.

— Така — каза директорът, като прибра листа, — с това вие се задължавате да заплатите стойността на витрината, която бе счупена по време на представлението. Свободен сте.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.